Ročník 2012

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 131 **Rozeslána dne 22. října 2012** **Cena Kč 53,–**

OBSAH:

351. Nařízení vlády o kritériích udržitelnosti biopaliv

351

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 3. října 2012

o kritériích udržitelnosti biopaliv

Vláda nařizuje podle § 20 odst. 7 a § 21 odst. 13 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, (dále jen „zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Toto nařízení zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]) a stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv, požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance, náležitosti prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy včetně náležitostí dokumentace pěstitele biomasy podle § 21 odst. 9 zákona, náležitosti certifikátů podle § 21 odst. 1 až 3 zákona, základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty a obsahové náležitosti zprávy o emisích.

§ 2

Kritéria udržitelnosti

(1) Biopaliva splňují kritéria udržitelnosti, pokud

a) vykazují úsporu emisí skleníkových plynů podle odstavce 3,

b) biomasa použitá k jejich výrobě splňuje požadavky uvedené v odstavcích 4 až 7 a

c) biomasa použitá k jejich výrobě byla vypěstována v souladu s požadavky a normami podle společných pravidel pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky Evropské unie[2]), jde-li o biomasu vypěstovanou na území členského státu Evropské unie.

(2) Biopaliva vyrobená z odpadu[3]) nebo zbytků, které nepocházejí ze zemědělství, akvakultury, rybolovu nebo lesnictví, splňují kritéria udržitelnosti, pokud vykazují úsporu emisí skleníkových plynů podle odstavce 3.

(3) Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti oproti emisím skleníkových plynů vznikajících v celém životním cyklu referenční fosilní pohonné hmoty musí činit nejméně

a) 35 % do 31. prosince 2016,

b) 50 % od 1. ledna 2017,

c) 60 % od 1. ledna 2018 v případě biopaliv vyrobených ve stacionárním zdroji, uvedeném do provozu 1. ledna 2017 nebo později.

Hodnota emisí skleníkových plynů při používání biopaliv se stanoví podle § 3. Hodnota emisí skleníkových plynů vznikajících v celém životním cyklu referenční fosilní pohonné hmoty je stanovena v bodě 3 části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení.

(4) Biomasa splňující kritéria udržitelnosti nesmí pocházet z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti. Půda s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti je půda, která měla ke dni 1. ledna 2008 nebo později jeden z uvedených statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má, či nikoliv:

a) les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde

---

[1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009, o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES.
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzinu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

[2]) Čl. 6 odst. 1 a Příloha II bod A podbod 1 až 5 a bod B podbod 9 Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce.

[3]) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy,

b) oblasti stanovené

1. zákonem o ochraně přírody a krajiny[4]), prováděcím právním předpisem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody, nebo
2. rozhodnutím Evropské komise podle čl. 7c odst. 5 ve spojení s čl. 7b odst. 3 písm. b) bod ii) směrnice 2009/30/ES za účelem ochrany vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů,

pokud pěstování biomasy zasahuje do uvedených účelů ochrany přírody,

c) vysoce biologicky rozmanité travní porosty, a to

1. travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a jež stále vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy,
2. porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako travní porosty a jsou druhově bohaté a neznehodnocené, pokud není prokázáno, že získávání biomasy je nezbytné k uchování statusu travních porostů.

Za vysoce biologicky rozmanité travní porosty se považují plochy s výskytem biotopů uvedených v příloze č. 2 k tomuto nařízení, pokud Evropská komise opatřením vydaným na základě čl. 7b odst. 3 druhého pododstavce směrnice 2009/30/ES nestanoví jinak.

(5) Biomasa splňující kritéria udržitelnosti nesmí být vypěstována na půdě s velkou zásobou uhlíku. Půda s velkou zásobou uhlíku je půda, která měla ke dni 1. ledna 2008 jeden z uvedených statusů a již ho nemá:

a) mokřad, kterým se rozumí půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku,

b) plocha o rozloze větší než 1 hektar se stromy vyššími než 5 metrů a pokryvem koruny tvořícím více než 30 %, nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů v daném místě,

c) plocha o rozloze větší než 1 hektar se stromy vyššími než 5 metrů a pokryvem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů v daném místě, pokud není prokázáno, že při uplatnění způsobu výpočtu stanoveného v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení je zásoba uhlíku v oblasti, předtím než došlo k přeměně půdy, a po její přeměně, taková, že by podmínky stanovené v odstavci 3 byly splněny.

(6) Biomasa splňující kritéria udržitelnosti nesmí pocházet z půdy, která byla ke dni 1. ledna 2008 rašeliništěm, pokud není prokázáno, že její pěstování a získávání nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy.

§ 3

Způsob stanovení úspory emisí skleníkových plynů

(1) Ke stanovení úspory emisí skleníkových plynů se použije

a) standardních hodnot emisí skleníkových plynů uvedených v části A přílohy č. 1 k tomuto nařízení,

b) výpočtu ze skutečných hodnot zjištěných způsobem uvedeným v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení, nebo

c) výpočtu podle vzorce uvedeného v bodě 1 části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení za použití některých dílčích standardních hodnot emisí skleníkových plynů pro biopaliva uvedených v části C přílohy č. 1 k tomuto nařízení.

(2) Standardní hodnoty podle odstavce 1 písm. a) lze použít pouze tehdy, pokud je hodnota roční emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou využití půdy vypočtená způsobem podle bodu 6 části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení menší nebo rovna nule. Standardní hodnoty uvedené u položek 1 až 24 v části A a dílčí standardní hodnoty pro pěstování uvedené u položek 1 až 18 v bodu 1 části C přílohy č. 1 k tomuto nařízení lze použít, je-li biomasa

a) pěstována mimo členské státy Evropské unie,

b) pěstována v členských státech Evropské unie v oblastech, které jsou uvedeny v seznamech podle čl. 19 odst. 2 směrnice 2009/28/ES, nebo čl. 7d odst. 2 směrnice 2009/30/ES, nebo

c) odpadem nebo zbytkem, který nepochází ze zemědělství, lesnictví, akvakultury nebo rybolovu.

---

[4]) Například § 4 odst. 1 a 2, § 6 odst. 1, § 13, § 14 a násl., § 45a a § 45e zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 168/2004 Sb., zákona č. 218/2004 Sb. a zákona č. 349/2009 Sb.

(3) Pokud je biomasa pěstována na orné půdě[5]), která měla statut orné půdy před 1. lednem 2008, jsou roční emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolané změnou využití půdy považovány za rovné nule.

§ 4

Základní hodnota produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty

Základní hodnota produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty činí 83,8 g CO_{2ekv}/MJ.

§ 5

Obsahové náležitosti zprávy o emisích

Zpráva o emisích musí obsahovat tyto informace:

a) celkový objem každého typu dodané pohonné hmoty s udáním místa nákupu a její původ a

b) množství emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v dodané pohonné hmotě zjištěný během úplného životního cyklu pohonné hmoty, včetně členění na jednotlivé typy dodaných pohonných hmot.

§ 6

Systém kvality a systém hmotnostní bilance

(1) Systém kvality musí v jakémkoliv okamžiku umožňovat prokázání původu biomasy, meziproduktů a samotných biopaliv a musí zahrnovat

a) zavedení a vykazování systému hmotnostní bilance prokazujícího plně původ biomasy, meziproduktů nebo samotných biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti při jejich mísení s produkty, které nesplňují kritéria udržitelnosti,

b) vedení evidence příchozích a odchozích produktů a jejich evidenční provázání na přijatá samostatná prohlášení, přijatá a vydaná dílčí prohlášení o shodě a přijatá a vydaná prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti,

c) uchovávání evidence podle písmene b) po dobu nejméně 5 let a

d) vedení evidence vnitropodnikových procesů, zajišťujících správnost a průkaznost postupů podle písmen a) a b).

(2) Systém hmotnostní bilance umožňuje, aby dodávky biomasy, meziproduktů nebo biopaliv, které splňují kritéria udržitelnosti podle § 2, byly míseny, přestože vykazují rozdílnou produkci emisí skleníkových plynů, a dále musí zajistit, aby

a) informace ohledně hmotností i produkce emisí skleníkových plynů u jednotlivých příchozích dodávek biomasy, meziproduktů nebo biopaliv byly součástí dokumentace doprovázející směs,

b) součet hmotností i produkce emisí skleníkových plynů u dodávek splňujících kritéria udržitelnosti přidaných do směsi se rovnal nebo byl větší než součet hmotností i produkce emisí skleníkových plynů dodávek splňujících kritéria udržitelnosti odebraných ze směsi; tato bilance musí být uzavřena vždy nejpozději k poslednímu dni platnosti certifikátu podle § 21 odst. 1 až 3 zákona, ne však dříve než 30 dní před koncem jeho platnosti; příchozí a odchozí dodávky biomasy, meziproduktů nebo biopaliv, které byly nakoupeny nebo prodány po dni uzavření hmotnostní bilance do posledního dne platnosti certifikátu včetně, se započítávají do následujícího bilančního období,

c) v případě smíchání produktů splňujících kritéria udržitelnosti podle § 2 s produkty, které tato kritéria nesplňují, množství udržitelných produktů přidaných do směsi bylo zjištěno předem a množství produktů, které budou ze směsi odebrány a mají sloužit jako produkty splňující kritéria udržitelnosti podle § 2, nebylo vyšší než množství udržitelných produktů do směsi přidaných.

(3) Náležitosti evidencí jsou stanoveny v části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

(4) Náležitosti evidence pěstitele biomasy jsou stanoveny v části B přílohy č. 3 k tomuto nařízení.

§ 7

Náležitosti dokumentů

(1) Náležitosti certifikátu jsou stanoveny v části A přílohy č. 4 k tomuto nařízení.

(2) Náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, náležitosti dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a náležitosti prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti jsou stanoveny v částech B až D přílohy č. 4 k tomuto nařízení.

[5]) Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

§ 8

Přechodná ustanovení

(1) Biomasa vypěstovaná na území Evropské unie do 31. prosince 2011 včetně se považuje za biomasu splňující kritéria udržitelnosti.

(2) Biopaliva a kapalné nebo plynné produkty určené k výrobě biopaliv vyrobené na území Evropské unie do 31. prosince 2011 včetně se považují za biopaliva a meziprodukty splňující kritéria udržitelnosti.

(3) Na biopaliva vyrobená ve stacionárním zdroji uvedeném do provozu přede dnem 24. ledna 2008 se úspora podle § 2 odst. 3 písm. a) vztahuje ode dne 1. dubna 2013.

§ 9

Zrušovací ustanovení

Nařízení vlády č. 446/2011 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv, se zrušuje.

§ 10

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 2012.

Předseda vlády:

RNDr. **Nečas** v. r.

Ministr životního prostředí:

Mgr. **Chalupa** v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 351/2012 Sb.

ZPŮSOB STANOVENÍ ÚSPORY EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ BĚHEM CELÉHO ŽIVOTNÍHO CYKLU BIOPALIV

A. Standardní hodnoty

	Způsob výroby biopaliva	Standardní hodnoty úspor emisí skleníkových plynů	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
1.	Ethanol z řepy cukrové	52 %	40
2.	Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	16 %	70
3.	Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	16 %	70
4.	Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	34 %	55
5.	Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	47%	44
6.	Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	69 %	26
7.	Ethanol z kukuřice vyrobený v Evropské unii (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	49 %	43
8.	Ethanol z cukrové třtiny	71 %	24
9.	Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc. butyletheru (ETBE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
10.	Podíl z obnovitelných zdrojů terc. amylethyletheru (TAEE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
11.	Bionafta z řepkového semene	38 %	52
12.	Bionafta ze slunečnice	51 %	41
13.	Bionafta ze sojových bobů	31 %	58
14.	Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	19 %	68
15.	Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	56 %	37
16.	Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje*)	83 %	14
17.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	47 %	44
18.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	62 %	32
19.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	26 %	62
20.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	65 %	29
21.	Čistý rostlinný olej z řepkového semene	57 %	36

22.	Bioplyn z organického komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	73 %	23
23.	Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	81 %	16
24.	Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	82 %	15
25.	Ethanol z pšeničné slámy	85 %	13
26.	Ethanol z odpadního dřeva	74 %	22
27.	Ethanol z pěstovaných dřevin	70 %	25
28.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	95 %	4
29.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	93 %	6
30.	Dimethylether (DME) z odpadního dřeva	95 %	5
31.	DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	92 %	7
32.	Methanol z odpadního dřeva	94 %	5
33.	Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	91 %	7
34.	Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc. butyletheru (MTBE)	Stejné jako u použitého výrobního postupu pro methanol	Stejné jako u použitého výrobního postupu pro methanol

*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu). Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

B. Způsob výpočtu emisí skleníkových plynů vznikajících během celého životního cyklu biopaliv

1. Emise skleníkových plynů vznikající výrobou a používáním biopaliv se vypočítají takto:

$$E_B = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kde:
- E_B = celkové emise skleníkových plynů vznikajících během celého životního cyklu biopaliva;
- e_{ec} = emise skleníkových plynů z pěstování a sklizně biomasy;
- e_l = roční emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou využití půdy;
- e_p = emise skleníkových plynů ze zpracování;
- e_{td} = emise skleníkových plynů z dopravy a distribuce;
- e_u = emise skleníkových plynů ze spalování daného biopaliva;
- e_{sca} = úspory emisí skleníkových plynů vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
- e_{ccs} = úspory emisí skleníkových plynů zachytáváním a geologickým ukládáním uhlíku;
- e_{ccr} = úspory emisí skleníkových plynů v důsledku zachycení a náhrady oxidu uhličitého;
- e_{ee} = úspory emisí skleníkových plynů v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny;

Emise skleníkových plynů z výroby strojního a jiného zařízení se neberou v úvahu.

2. Celkové emise skleníkových plynů vznikajících během celého životního cyklu biopaliva, E_B, se vyjadřují jako ekvivalent gramů CO_2 na jeden megajoule biopaliva [gCO_{2ekv}/MJ].

3. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané použitím biopaliv se vypočítají takto:

$$ÚSPORA = (E_F - E_B)/E_F$$

kde: E_B = celkové emise skleníkových plynů z biopaliva a

E_F = celkové emise skleníkových plynů z referenční fosilní pohonné hmoty.

Hodnota E_F referenční fosilní pohonné hmoty činí 83,8 gCO_{2ekv}/MJ.

4. Skleníkovými plyny pro účely bodu 1 jsou CO_2, N_2O a CH_4. Pro účely výpočtu ekvivalentu CO_2 mají tyto plyny následující hodnoty:

CO_2: 1

N_2O: 296

CH_4: 23

5. Emise skleníkových plynů z pěstování biomasy, e_{ec}, zahrnují emise pocházející ze samotného procesu pěstování, získávání (sklízení) biomasy, z odpadu a z úniků (ztrát) a dále emise z výroby chemických látek nebo produktů použitých při pěstování. Zachycování emisí CO_2 při pěstování biomasy není zahrnuto. Emise skleníkových plynů z pěstování jsou ovlivněny zejména druhem osiva, množstvím a druhem použitých hnojiv a pesticidů, spotřebou pohonných hmot, výnosem plodiny a emisemi N_2O z půdy.

6. Roční hodnoty emisí skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou využití půdy, e_l, se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně na dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3{,}664 \times 1/20 \times 1/P - e_B$$

kde: e_l = roční emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou využití půdy vyjádřené jako hmotnost ekvivalentu CO_2 na jednotku energie vzniklé z biopaliva gCO_{2ekv}/MJ;

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, včetně půdy a vegetace). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu roku 2008 nebo 20 let před získáním suroviny podle toho, který údaj je aktuálnější;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, včetně půdy a vegetace). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, a to podle toho, která situace nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie obsažená v biopalivu vztažená na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus ve výši 29 gCO_{2ekv}/MJ biopaliva, pokud je biomasa získávána z obnovené degradované půdy za podmínek stanovených v bodě 7.

7. Bonus ve výši 29gCO_{2ekv}/MJ je přidělen, pokud je prokázáno, že daná půda:

   a) nebyla v lednu roku 2008 využívána k zemědělským nebo jakýmkoli jiným činnostem a

   b) spadá do jedné z těchto kategorií:

      1. půda závažným způsobem degradovaná, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům;

      2. silně kontaminovaná půda.

   Bonus ve výši 29 gCO_{2ekv}/MJ se použije pro období maximálně 10 let od data přeměny půdy na zemědělsky využívanou půdu, a to za předpokladu, že je zajištěn pravidelný růst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze půd spadajících do bodu 1 a snížení kontaminace půd spadajících do bodu 2.

8. Kategorie uvedené v bodu 7 písm. b) jsou vymezeny takto:

   a) „půdami závažným způsobem degradovanými“ se rozumí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasoleny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované;

   b) „půdami silně kontaminovanými“ se rozumí půdy, které nejsou vzhledem ke kontaminaci vhodné k pěstování potravin nebo krmiv.

   Tyto půdy zahrnují půdy, které byly předmětem rozhodnutí Komise v souladu s čl. 7c odst. 4 čtvrtým pododstavcem směrnice 2009/30/ES.

9. Výpočet zásob uhlíku v půdě CS_R a CS_A se provádí podle pokynů uvedených v rozhodnutí Komise č. 2010/335/EU, o pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely přílohy V směrnice 2009/28/ES ze dne 10. června 2010.

10. Emise skleníkových plynů ze zpracování, e_p, zahrnují emise z vlastního procesu zpracování, z odpadu a úniků a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při zpracování.

    Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné biopalivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Výrobci mohou výjimečně pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné soustavě.

11. Emise skleníkových plynů z přepravy a distribuce, e_{td}, zahrnují emise pocházející z přepravy a skladování surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z dopravy a distribuce zohledňované podle bodu 5 jako emise z pěstování.

12. Emise skleníkových plynů z používání daného biopaliva, e_u, se pokládají za rovné nule.

13. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané zachycením, sekvestrací a geologickým ukládáním uhlíku, e_{ccs}, které již nebyly započítány do e_p, se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a sekvestrace emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí biopaliva.

14. Úspory emisí skleníkových plynů v důsledku zachycování a nahrazování uhlíku, e_{ccr}, jsou omezeny na emise, ke kterým nedošlo díky zachycení CO_2, jehož zdroj uhlíku pochází z biomasy a používá se k náhradě CO_2 z fosilních pohonných hmot používaného v souvislosti s komerčními výrobky a službami.

15. Úspory emisí skleníkových plynů v důsledku přebytečné elektrické energie z kombinované výroby tepla a elektřiny, e_{ee}, se berou v úvahu v souvislosti s přebytečnou elektrickou energií generovanou v zařízeních na výrobu biopaliva kogenerací, avšak s výjimkou případů, kdy palivo používané v kogeneračním cyklu představuje druhotný produkt, který není zbytkem zemědělské plodiny. Při zohlednění této přebytečné elektrické energie se předpokládá, že daná kogenerační jednotka má minimálně kapacitu potřebnou k tomu, aby dodávala tepelnou energii nezbytnou pro výrobu biopaliva. Úspory emisí skleníkových plynů související s touto přebytečnou elektřinou se pokládají za rovné objemu skleníkových plynů, které by byly emitovány při výrobě stejného množství elektřiny v elektrárně používající totéž palivo jako kogenerační jednotka.

16. V případech, kdy v procesu výroby biopaliva vzniká současně jeden nebo několik dalších produktů (dále jen „druhotný produkt"), se emise skleníkových plynů rozdělí mezi biopalivo nebo jeho meziprodukty a druhotné produkty v poměru odpovídajícím jejich energetickému obsahu (u druhotných produktů jiných než elektrická energie stanovenému jako spodní výhřevnost).

17. Pro účely výpočtu uvedeného v bodě 16 se takto dělené emise počítají jako: $e_{ec} + e_l +$ podíly e_p, e_{td} a e_{ee}, které vznikají během kroků předcházejících výrobnímu kroku, ve kterém vzniká druhotný produkt, i v rámci tohoto výrobního kroku. Pokud v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu byly k druhotným produktům přiřazeny emise skleníkových plynů, použije se pro tento účel místo uvedených celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený meziproduktu vyráběného biopaliva v posledním z těchto výrobních kroků.

    Pro účely tohoto výpočtu se zohlední všechny druhotné produkty včetně elektřiny, na kterou se nevztahují ustanovení bodu 15, s výjimkou zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek. Záporný energetický obsah druhotných produktů se pro účely výpočtu pokládá za nulový.

    Emise skleníkových plynů z odpadů, zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek a zbytků, které pocházejí ze zpracovatelských řetězců, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován), se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové.

18. Pro účely výpočtu emisí skleníkových plynů z pěstování a sklizně biomasy (e_{ec}), ze zpracování (e_p), z dopravy a distribuce (e_{td}), úspory emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny (e_{ec}) a roční emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnou využití půdy (e_l) se použije energetický obsah nejpoužívanějších biopaliv a fosilních pohonných hmot uvedený v části D.

C. Dílčí standardní hodnoty emisí skleníkových plynů pro biopaliva

1. Dílčí standardní hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“

	Způsob výroby biopaliva	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
1.	Ethanol z řepy cukrové	12
2.	Ethanol z pšenice	23
3.	Ethanol z kukuřice vyrobený v Evropské unii	20
4.	Ethanol z cukrové třtiny	14
5.	Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.butyletheru (ETBE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
6.	Podíl z obnovitelných zdrojů terc. amylethyletheru (TAEE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
7.	Bionafta z řepkového semene	29
8.	Bionafta ze slunečnice	18
9.	Bionafta ze sojových bobů	19
10.	Bionafta z palmového oleje	14
11.	Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje*)	0
12.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	30
13.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	18
14.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	15
15.	Čistý rostlinný olej z řepkového semene	30
16.	Bioplyn z organického komunálního odpadu jako zemní plyn	0
17.	Bioplyn z vlhké mrvy jako zemní plyn	0
18.	Bioplyn ze suché mrvy jako zemní plyn	0
19.	Ethanol z pšeničné slámy	3
20.	Ethanol z odpadního dřeva	1
21.	Ethanol z pěstovaných dřevin	6
22.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	1
23.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	4
24.	DME z odpadního dřeva	1
25.	DME z pěstovaných dřevin	5
26.	Methanol z odpadního dřeva	1
27.	Methanol z pěstovaných dřevin	5
28.	Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc.butyletheru (MTBE)	Stejné jako u použitého

		výrobního postupu pro methanol

*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu). Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

2. Dílčí standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „$e_p - e_{ee}$“

	Způsob výroby biopaliva	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
1.	Ethanol z řepy cukrové	26
2.	Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	45
3.	Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	45
4.	Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	30
5.	Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	19
6.	Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	1
7.	Ethanol z kukuřice vyrobený v Evropské unii (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	21
8.	Ethanol z cukrové třtiny	1
9.	Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.butyletheru (ETBE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
10.	Podíl z obnovitelných zdrojů terc.amylethyletheru (TAEE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
11.	Bionafta z řepkového semene	22
12.	Bionafta ze slunečnice	22
13.	Bionafta ze sojových bobů	26
14.	Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	49
15.	Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	18
16.	Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje*)	13
17.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	13
18.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	13
19.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	42

	Způsob výroby biopaliva	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
20.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	9
21.	Čistý rostlinný olej z řepkového semene	5
22.	Bioplyn z organického komunálního odpadu jako zemní plyn	20
23.	Bioplyn z vlhké mrvy jako zemní plyn	11
24.	Bioplyn ze suché mrvy jako zemní plyn	11
25.	Ethanol z pšeničné slámy	7
26.	Ethanol ze dřeva	17
27.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	0
28.	DME ze dřeva	0
29.	Methanol ze dřeva	0
30.	Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc.butyletheru (MTBE)	Stejné jako u použitého výrobního postupu pro methanol

*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu). Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

3. Dílčí standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „e_{td}“

	Způsob výroby biopaliva	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
1.	Ethanol z řepy cukrové	2
2.	Ethanol z pšenice	2
3.	Ethanol z kukuřice vyrobený v Evropské unii	2
4.	Ethanol z cukrové třtiny	9
5.	Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.butyletheru (ETBE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
6.	Podíl z obnovitelných zdrojů terc.amylethyletheru (TAEE)	Stejné jako u výrobního postupu použitého pro ethanol
7.	Bionafta z řepkového semene	1
8.	Bionafta ze slunečnice	1

	Způsob výroby biopaliva	Standardní emise skleníkových plynů [gCO_{2ekv}/MJ]
9.	Bionafta ze sojových bobů	13
10.	Bionafta z palmového oleje	5
11.	Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje*)	1
12.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	1
13.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	1
14.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	5
15.	Čistý rostlinný olej z řepkového semene	1
16.	Bioplyn z organického komunálního odpadu jako zemní plyn	3
17.	Bioplyn z vlhké mrvy jako zemní plyn	5
18.	Bioplyn ze suché mrvy jako zemní plyn	4
19.	Ethanol z pšeničné slámy	2
20.	Ethanol z odpadního dřeva	4
21.	Ethanol z pěstovaných dřevin	2
22.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	3
23.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	2
24.	DME z odpadního dřeva	4
25.	DME z pěstovaných dřevin	2
26.	Methanol z odpadního dřeva	4
27.	Methanol z pěstovaných dřevin	2
28.	Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc.butyletheru (MTBE)	Stejné jako u použitého výrobního postupu pro methanol

*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu). Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1.

D. Energetický obsah nejpoužívanějších biopaliv a fosilních pohonných hmot

	Energetický obsah pohonných hmot	Energetický obsah (spodní výhřevnost) [MJ/kg]	Energetický obsah (spodní výhřevnost) [MJ/l]
1.	Ethanol	27	21
2.	Ethyl-terc.butylether (ETBE)*	36	27
3.	Methanol	20	16
4.	Methyl-terc.butylether (MTBE)**	35	26
5.	Dimethylether (DME)	28	19
6.	Terc.amylethylether (TAEE)***	38	29
7.	Butanol	33	27
8.	Bionafta	37	33

9.	Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou	44	34
10.	Hydrogenačně upravený rostlinný olej	44	34
11.	Čistý rostlinný olej	37	34
12.	Bioplyn	50	—
13.	Benzin	43	32
14.	Motorová nafta	43	36

*při 37 % podílu z obnovitelných zdrojů, **při 22 % podílu z obnovitelných zdrojů, ***při 29 % podílu z obnovitelných zdrojů

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 351/2012 Sb.

Vysoce biologicky rozmanité travní porosty podle § 2 odst. 4 písm. c)

Vysvětlivky:
V závorce za označením biotopu je uveden jeho kód podle Katalogu biotopů České republiky vydaného Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR (Chytrý, M. et al., 2010), následován za lomítkem kódem typu stanoviště podle přílohy I směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin (směrnice o stanovištích), ke kterému je biotop přiřazen.

A. Za travní porosty dle § 2 odst. 4 písm. c) bodu 1 se považují plochy s výskytem následujících přírodních biotopů:

1. Alpínské trávníky (A1)
   1.1. Vyfoukávané alpínské trávníky (A1.1/6150)
   1.2. Zapojené alpínské trávníky (A1.2/6150)
2. Alpínská a subalpínská keříčková vegetace (A2)
   2.1. Alpínská vřesoviště (A2.1/4060)
   2.2. Subalpínská brusnicová vegetace (A2.2/4060)
3. Sněhová výležiska (A3/6150)
4. Subalpínská vysokobylinná vegetace (A4)
   4.1. Subalpínské vysokostébelné trávníky (A4.1/6430)
   4.2. Subalpínské vysokobylinné nivy (A4.2/6430)
   4.3. Subalpínské kapradinové nivy (A4.3/6430)
5. Skalní vegetace sudetských karů (A5/8220)
6. Acidofilní vegetace alpínských skal a drolin (A6/8110, 8220)
7. Kosodřevina (A7/4070)
8. Subalpínské listnaté křoviny (A8)
   8.1. Subalpínské křoviny s vrbou laponskou (*Salix lapponum*) (A8.1/4080)
   8.2. Vysoké subalpínské listnaté křoviny (A8.2/4080)
9. Horské smilkové trávníky s alpínskými druhy (T2.2/6230)
10. Skalní vegetace s kostřavou sivou (*Festuca pallens*) (T3.1/6190)
11. Pěchavové trávníky (T3.2/6190)
12. Vegetace efemér a sukulentů (T6)
    12.1. Acidofilní vegetace efemér a sukulentů (T6.1/8230)
    12.2. Bazifilní vegetace efemér a sukulentů (T6.2/6110)
13. Brusnicová vegetace skal a drolin (T8.3/4030)

B. Za travní porosty dle § 2 odst. 4 písm. c) bodu 2 se považují plochy s výskytem následujících přírodních biotopů:

1. Louky a pastviny (T1)
   1.1. Mezofilní ovsíkové louky (T1.1/6510)
   1.2. Horské trojštětové louky (T1.2/6520)
   1.3. Poháňkové pastviny (T1.3/-)
   1.4. Aluviální psárkové louky (T1.4/-)
   1.5. Vlhké pcháčové louky (T1.5/-)
   1.6. Vlhká tužebníková lada (T1.6/6430)
   1.7. Kontinentální zaplavované louky (T1.7/6440)
   1.8. Kontinentální vysokobylinná vegetace (T1.8/6430)
   1.9. Střídavě vlhké bezkolencové louky (T1.9/6410)
   1.10. Vegetace vlhkých narušovaných půd (T1.10/-)
2. Smilkové trávníky (T2)
   2.1. Subalpínské smilkové trávníky (T2.1/6230)
   2.2. Podhorské a horské smilkové trávníky (T2.3/6230)
3. Suché trávníky (T3)
   3.1. Úzkolisté suché trávníky (T3.3/6240, 6250, 6210, 6210)
   3.2. Širokolisté suché trávníky (T3.4/6210, 6210, 5130)
   3.3. Acidofilní suché trávníky (T3.5/6210, 6210)
4. Lesní lemy (T4)
   4.1. Suché bylinné lemy (T4.1/-)
   4.2. Mezofilní bylinné lemy (T4.2/-)
5. Trávníky písčin a mělkých půd (T5)
   5.1. Jednoletá vegetace písčin (T5.1/2330)
   5.2. Otevřené trávníky písčin s paličkovcem šedavým (*Corynephorus canescens*) (T5.2/2330)
   5.3. Kostřavové trávníky písčin (T5.3/2330)
   5.4. Panonské stepní trávníky na písku (T5.4/6260)
   5.5. Acidofilní trávníky mělkých půd (T5.5/-)
6. Slaniska (T7/1340)
7. Nížinná až horská vřesoviště (T8)
   7.1. Suchá vřesoviště nížin a pahorkatin (T8.1/4030, 5130)
   7.2. Sekundární podhorská a horská vřesoviště (T8.2/4030, 5130)
8. Rákosiny a vegetace vysokých ostřic (M1)

8.1. Slanomilné rákosiny a ostřicové porosty (M1.2/-)

8.2. Pobřežní vegetace potoků (M1.5/-)

8.3. Vegetace vysokých ostřic (M1.7/-)

8.4. Vápnitá slatiniště s mařicí pilovitou (*Cladium mariscus*) (M1.8/7210)

9. Vegetace jednoletých vlhkomilných bylin (M2)

9.1. Vegetace letněných rybníků (M2.1/3130)

9.2. Jednoletá vegetace vlhkých písků (M2.2/3130)

9.3. Vegetace obnažených den teplých oblastí (M2.3/3130)

9.4. Vegetace jednoletých slanomilných trav (M2.4/-)

10. Devětsilové lemy horských potoků (M5/6430)

11. Bylinné lemy nížinných řek (M7/6430)

12. Prameniště (R1)

12.1. Luční pěnovcová prameniště (R1.1/7220)

12.2. Luční prameniště bez tvorby pěnovců (R1.2/-)

Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 351/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI EVIDENCÍ V SYSTÉMU KVALITY PODLE § 6

A. Náležitosti evidence u osob podle § 21 odst. 1 až 3 zákona

1. Údaje o jednotlivých příchozích a odchozích dodávkách, a to

   a) samostatná prohlášení spolu s evidenčními údaji jednotlivých dodávek biomasy podle části B bodu 5 obdržená od pěstitelů biomasy, dodaná a vydaná dílčí prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti a dodaná a vydaná prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti, kopie certifikátů všech dodavatelů,

   b) dodací listy k příchozím a odchozím dodávkám,

   c) kupní smlouvy, případně objednávky na příchozí a odchozí dodávky,

   d) identifikace dodavatele/odběratele a jedinečných identifikačních čísel příchozích a ochozích dodávek,

   e) druh příchozího/odchozího udržitelného produktu,

   f) datum dodání/expedice udržitelného produktu,

   g) množství,

   h) jednoznačná identifikace místa naskladnění a místa vyskladnění,

   i) stát původu biomasy,

   j) informace o způsobu určení hodnoty produkce emisí skleníkových plynů podle § 3,

   k) hodnota produkce emisí skleníkových plynů v gCO_{2ekv}/kg nebo gCO_{2ekv}/MJ; v případě použití dílčích standardních hodnot pro pěstování uvedených v části C přílohy č. 1, respektive standardní hodnoty uvedené v části A přílohy č. 1, se nemusí produkce emisí skleníkových plynů evidovat,

   l) identifikace dodávek, u kterých byl použit bonus za pěstování na znehodnocené půdě podle bodu 7 v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení, případně bonus za používání zdokonalených zemědělských postupů podle bodu 1 v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení,

   m) identifikace dodávek, u kterých se uplatní § 2 odst. 2.

2. Údaje z výrobního procesu

   a) doklad o datu uvedení zařízení do provozu,

   b) množství ztrát (změna hmotnosti) produktů vzniklých při vnitropodnikových procesech (úprava biomasy, meziproduktů nebo biopaliv na požadovanou jakost (sušení na požadovanou vlhkost, odstranění nežádoucích příměsí),

   c) v případě výrobců meziproduktů nebo výrobců biopaliv konverzní faktory nutné pro výpočet hmotnostní bilance (například množství spotřebované biomasy potřebné na výrobu 1 tuny meziproduktů nebo 1 tuny biopaliv),

   d) v případě stanovení hodnoty produkce emisí skleníkových plynů použitím skutečných hodnot podle části B přílohy č. 1 evidenci o všech energetických vstupech a výstupech výrobního procesu a účinnosti přeměny energie a další údaje z provozní evidence rozhodné pro stanovení produkce emisí skleníkových plynů; evidence může být

nahrazena dlouhodobými průměrnými hodnotami všech energetických vstupů a výstupů.

3. Dokument stanovující závazek společnosti plnit kritéria udržitelnosti. Dokument musí obsahovat minimálně organizační strukturu společnosti a odpovědnosti a pravomoci jednotlivých vedoucích osob ve vztahu k zajištění plnění kritérií udržitelnosti.

B. Náležitosti evidence u pěstitele biomasy

1. Rozloha půdy, na které je biomasa splňující kritéria udržitelnosti pěstována[*)],
2. Zemědělská kultura půd, na kterých je biomasa splňující kritéria udržitelnosti pěstována (orná půda, případně jiné kultury umožňující pěstování biomasy splňující kritéria udržitelnosti)[*)],
3. Druhy pěstované biomasy[*)] a výnosy za příslušný kalendářní rok,
4. Kopie jednotlivých vydaných samostatných prohlášení,
5. Evidence jednotlivých odchozích dodávek (například prostřednictvím dodacích listů nebo vážních listů), sestávající z těchto údajů:
   a) jedinečné identifikační číslo samostatného prohlášení, které mu přidělil jeho vystavovatel,
   b) identifikační údaje odběratele,
   c) identifikační číslo každé odchozí dodávky (například číslo vážního listu nebo dodacího listu),
   d) množství a druh prodané biomasy,
   e) datum expedice,
   f) hodnota produkce emisí skleníkových plynů v gCO_{2ekv}/kg, pokud jsou k jejímu stanovení použity skutečné hodnoty produkce emisí skleníkových plynů podle části B přílohy č. 1, a dále identifikace přepravního prostředku a přepravní vzdálenost; při používání dílčích standardních hodnot pro pěstování podle bodu 1 části C přílohy č. 1 tohoto nařízení se nemusí produkce emisí skleníkových plynů uvádět,
6. V případě používání skutečných hodnot produkce emisí skleníkových plynů podle části B přílohy č. 1 pěstitel biomasy eviduje údaje o použitých hnojivech podle jiného právního předpisu[6)] a údaje o spotřebě pohonných hmot podle jiného právního předpisu[7)], případně další údaje, které podstatným způsobem ovlivní produkci emisí skleníkových plynů,
7. V případě, že byl při výpočtu ze skutečných hodnot emisí skleníkových plynů podle části B přílohy č. 1 použit bonus za pěstování na znehodnocené půdě podle bodu 7 v části B přílohy č. 1 k tomuto nařízení, případně bonus za používání zdokonalených zemědělských postupů podle bodu 1 v části 2 přílohy č. 1 k tomuto nařízení identifikovat dodávky, u kterých byl bonus použit.

[*)] Pro identifikaci rozlohy a druhu zemědělské kultury a druhu pěstované plodiny lze použít geografický informační systém pro evidenci využití zemědělské půdy - LPIS (číslo, případně část půdního bloku), případně katastrální mapy, či jiné srovnatelně věrohodné zdroje.

[6)] § 9 odst. 6 a 7 zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, ve znění zákona č. 9/2009 Sb.
[7)] § 57 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 217/2005 Sb.

Příloha č. 4 k nařízení vlády č. 351/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

A. Náležitosti certifikátu podle § 21 odst. 1 až 3 zákona

1. Identifikační údaje autorizované osoby (obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje, a číslo autorizované osoby přidělené ministerstvem životního prostředí v rozhodnutí o autorizaci).
2. Identifikační údaje příjemce certifikátu
   a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě též obchodní firma, adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též místa podnikání, identifikační číslo; nebylo-li identifikační číslo přiděleno, uvede se datum narození,
   b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje.
3. Jedinečné registrační číslo certifikátu přidělené autorizovanou osobou, která certifikát vystavila.
4. Druh činnosti příjemce certifikátu podle § 21 odst. 1 až 3 zákona.
5. Datum vydání a doba platnosti certifikátu.
6. Seznam zemí, ze kterých držitel certifikátu může nakupovat biomasu.

B. Náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti

1. Jedinečné identifikační číslo samostatného prohlášení přidělené vystavovatelem.
2. Identifikační údaje vystavovatele a příjemce prohlášení
   a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě též obchodní firma, adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též místa podnikání, identifikační číslo; nebylo-li identifikační číslo přiděleno, uvede se datum narození,
   b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje.
3. Prohlášení, zda biomasa pochází z půdy, která byla ornou půdou přede dnem 1. ledna 2008.
4. Prohlášení, zda biomasa nebyla vypěstována na plochách uvedených v § 2 odst. 4 až 7.
5. Prohlášení, zda biomasa byla vypěstována v souladu s § 2 odst. 1 písm. c).
6. Údaje o biomase zahrnující její druh (například cukrová řepa, pšenice, řepkové semeno), rok sklizně a místo nebo místa pěstování (v Evropské unii minimálně normalizovaná klasifikace územních celků NUTS II, mimo Evropskou unii minimálně název státu).
7. Informace o tom, zda se pro určení hodnoty produkce emisí skleníkových plynů má používat dílčí standardní hodnota pro pěstování uvedená v části C přílohy č. 1 k tomuto nařízení nebo skutečná hodnota zjištěná způsobem uvedeným v části B přílohy č. 1.

8. Prohlášení v tomto znění: „Prohlašuji, že všechny údaje uvedené v tomto samostatném prohlášení o splnění kritérií udržitelnosti jsou úplné, přesné a pravdivé.“.
9. Místo a datum vystavení a podpis oprávněné vystavující osoby.

C. Náležitosti dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti

1. Jedinečné identifikační číslo dílčího prohlášení přidělené jeho vystavovatelem.
2. Identifikační údaje vystavovatele a příjemce dílčího dokladu
   a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě též obchodní firma, adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též místa podnikání, identifikační číslo; nebylo-li identifikační číslo přiděleno, uvede se datum narození,
   b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,
   c) registrační číslo certifikátu identifikační údaje autorizované osoby, která certifikát vystavovateli vydala.
3. Druh biomasy nebo meziproduktu (například cukrová řepa, pšenice, řepkové semeno, řepkový olej) a celkové množství (tuny); v případě, že je dodávka složena z více druhů biomasy nebo meziproduktů, údaje o podílech jednotlivých druhů biomasy nebo meziproduktů; v případě, že biomasa nebo meziprodukty pocházejí z odpadu nebo zbytků, které nepocházejí ze zemědělství, lesnictví, akvakultury nebo rybolovu, uvedení této skutečnosti.
4. Stát původu biomasy, v případě meziproduktů stát původu biomasy použité k jejich výrobě.
5. Informace o způsobu určení hodnoty produkce emisí skleníkových plynů podle § 3; v případě, že byl při výpočtu ze skutečných hodnot emisí použit bonus za pěstování na znehodnocené půdě podle bodu 7 v části B přílohy č. 1 nebo bonus za používání zdokonalených zemědělských postupů podle bodu 1 v části B přílohy č. 1, je třeba uvést informaci, že byl bonus použit; v případě používání skutečných hodnot produkce emisí skleníkových plynů je třeba také uvést použitý přepravní prostředek (například automobil, vlak) a přepravní vzdálenost.
6. Hodnota produkce emisí skleníkových plynů v gCO_{2ekv}/kg, případně gCO_{2ekv}/MJ; při stanovení produkce emisí skleníkových plynů použitím standardních hodnot se nemusí výše produkce emisí skleníkových plynů uvádět.
7. Místo a datum vystavení a podpis oprávněné vystavující osoby.

D. Náležitosti prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti

1. Jedinečné identifikační číslo prohlášení přidělené jeho vystavovatelem.
2. Identifikační údaje vystavovatele a příjemce dokladu
   a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě též obchodní firma, adresa místa trvalého pobytu, popřípadě též místa podnikání, identifikační číslo; nebylo-li identifikační číslo přiděleno, uvede se datum narození,

b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, u zahraniční osoby také umístění organizační složky podniku na území České republiky, pokud ji zřizuje,

c) registrační číslo certifikátu a identifikační údaje autorizované osoby, která certifikát vystavovateli vydala.

3. Druh biopaliva, včetně uvedení výchozí suroviny, a jeho celkové množství; v případě, že je dodávka složena z více druhů biopaliv, údaje o podílech jednotlivých druhů biopaliv; v případě, že biopalivo pochází z odpadu nebo zbytků, které nepocházejí ze zemědělství, lesnictví, akvakultury nebo rybolovu, uvedení této skutečnosti.

4. Prohlášení, zda bylo biopalivo vyrobeno v zařízení, které bylo v provozu přede dnem 24. ledna 2008 (uvede se pouze v případě, že biopalivo nesplňuje požadovanou 35 % úsporu emisí skleníkových plynů).

5. Stát původu biomasy použité k výrobě biopaliva.

6. Informace o způsobu určení hodnoty produkce emisí skleníkových plynů podle § 3; v případě, že byl při výpočtu ze skutečných hodnot emisí použit bonus za pěstování na znehodnocené půdě podle bodu 7 v části B přílohy č. 1nebo bonus za používání zdokonalených zemědělských postupů podle bodu 1 v části B přílohy č. 1, je třeba uvést informaci, že byl bonus použit; v případě používání skutečných hodnot produkce emisí skleníkových plynů je třeba také uvést použitý přepravní prostředek (například automobil, vlak) a přepravní vzdálenost.

7. Hodnota produkce emisí skleníkových plynů v gCO_{2ekv}/MJ; dodává-li výrobce, prodejce nebo dovozce biopalivo přímo dodavateli pohonných hmot, zahrnuje produkce emisí skleníkových plynů také emise vzniklé přepravou k dodavateli pohonných hmot.

8. Místo a datum vystavení a podpis oprávněné vystavující osoby.

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2012 činí 6 000,– Kč, druhá záloha na rok 2012 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Pány 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno**: eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Olomouc**: Knihkupectví ANAG, Ostružnická 8, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.